

Forslag af Udvalget:

Til § 1.

Istedetfor § 1 optages 1ste Punktum af det oprindelige Udkast, saalydende:

„Enhver Eier eller Bruger af en til Stranden stødende Eiendom skal være berettiget til, under Jagttagelse af den nedenfor foreskrevne Fremgangsmaade, at forbyde Borttagelsen af Steen, Leer, Sand, Grus og deslige fra Forstranden i en saadan Nærhed af Eiendommen, at denne derved udsættes for Bestadigelse fra Havet.“

vedtoges eenstemmigt med 37 Stemmer.

De til § 2 stillede Endringsforslag samt Paragraphen selv sattes dernæst under Forhandling.

Ordføreren: Udvalget har med Hensyn til § 2 tilladt sig at foreslaae en Forandring, idet vi i Henhold til de Forhandlinger, der foregik ved Sagens sidste Foretagelse, have anseet det for rigtigt, istedetfor som tidligere at foreslaae et Oversyn, at indskrænke os til de faste Synsmænd. Med Hensyn til samme have vi iøvrigt ladet Valget foregaae paa den af os tidligere foreslaaede Maade, men derhos udtalt, at Synsmændene kun skulle vælges i de Communer eller Sogne, hvor de af Bestyrelsen for Communerne eller Sogneforstanderskaberne maatte anses for nødvendige. Vi have endvidere, og det er den anden Forandring, anseet det for usornødent, at det saaledes foregaaende Valg skulde have højere Stadfæstelse. Den Endring, der er foreslaaet i den 10de Linie, gaaer ud herpaa. Hvad der er foreslaaet som Endring i den 5te og 6te Linie franeben, gaaer blot ud paa at tage Hensyn til den i Forslag bragte Forandring, at Bestemmelsen om Oversynsforretningen skulde udgaae. Det er saaledes en simpel Redaction.

Indenrigsministeren: Jeg maa naturligtvis erkjende, at de Betæneligheder, hvorpaa jeg ved Sagens foregaaende Behandling tillod mig at henlede Thingets Opmærksomhed, ere forringede derved, at Valget af de særegne Synsmænd indskrænkes til de ganske faa Steder, hvor der er Brug for dem,

istedetfor at det, saaledes som det før stod, ialtsald var uvist, om det ikke skulde være i samtlige Sogne, idetmindste i dem, der ligge ved Kysten, og at dernæst hele Institutionen med Oversynsmænd er gaaet bort, og at saaledes Landvæsencommissionerne indtræde som Appellinstans og tillige som sidste Instans i disse Sager, ligesom det Samme i Reglen er gjældende med Hensyn til Vandsynsforretningerne. Herved er det hele Massineri blevet simplere, og der er tillige tilveiebragt en Mulighed for at faae Sagen afgjort af Folk, som ikke ere altfor directe interesserede i de specielle locale Forhold, som skulle undergives deres Kjendelse. Jeg skal altsaa tiltræde Forslaget.

Drejer: Det forekommer mig, at der ikke bliver fuldstændig god Harmoni imellem § 1 og § 2, naar de til denne Behandling stillede Forslag til disse Paragrapher vedtages; thi efter det allerede Vedtagne til § 1 skal enhver Eier og Bruger af de til Stranden stødende Eiendomme være berettiget til osv. at sikke sig; men efter hvad der er foreslaaet til § 2, vil idetmindste efter Ordlyden Vedkommendes Berettigelse berøe paa, hvorvidt Communalbestyrelserne i de til Stranden stødende Sogne finde Anledning til at ansætte de Synsmænd, som skulle benyttes af den, der troer sin Eiendom udsat. Det er dette, som forekommer mig at ville afstedkomme nogen Uoverensstemmelse efter Paragraphernes Ordlyd, som denne bliver, naar det foreslaaede vedtages. Jeg kan derfor ikke andet end ønske, forinden vi gaae til Afstemning, at høre, hvorledes det ærede Udvalg betragter dette Spørgsmaal, da jeg maaskee ved den Forklaring, der paa denne Maade kan fremkomme, kan blive betaget de Betæneligheder, jeg har ved Sagen.

Ordføreren: Det blev allerede ved Sagens foregaaende Behandling her i Salen udtalt fra Udvalgets Side, at vi maatte antage, at Sogneforstanderskaberne og Communalbestyrelserne kunde være de Mændigheder, til hvis Afgjørelse det henlagdes, om Forholdene virkelig krævede Anvendelse af Synsmænd. Der reiste sig imod denne Dyring ikke den allerringeste Indsigelse, og i Henhold dertil troede Udvalget